

Wie alles begann

Wir handelten schnell und unsere Selbstverwaltung lud die Führung von Feldafing nach Tóalmás ein.

Im September 1991 unserer Einladung Genüge leistend kam unter der Anführung des Bürgermeisters Günter Gerhard, die erste bayerische Delegation in Tóalmás an. Es gab grosse Aufregung vor dem Empfang, vor allem wegen der ungewissenen Sprachverständigung (wir wussten nicht, wie wir uns verständigen können werden), wir sprachen kein deutsch, unsere bayerische Freunde sprachen kein ungarisch.

Ich bedanke mich hiemit für die Hilfe von dr. Tibor Szmodits ("Tibor bácsi"), wer mit seiner Sprachkenntnis die erste grosse Hindernisse bekämpfte und seine Mitarbeit mit dem Kennenlernen der Vorstellungen der beiden Seiten über die gründende Partnerschaft unentbehrlich war. Man sagt, dass das ungarische Volk gastfreundlich sei, was die Tóalmás schon zum ersten Mal bewiesen, so dass, die Mitarbeiter des Bürgermeisteramtes, der Delegation zu Ehren, die Erfrischungsgetränke in Volkstracht gekleidet servierten. Auf dem Empfang nahmen die Mitglieder des Gemeinderates teil.

Auf den Besprechungen äusserten wir gegenseitig die Absicht, eine vielfältige Partnerschaft auszubauen, deren Rahmen die Selbstverwaltungsebene geben würde. Auf dieser Basis würden die einzelnen Gruppen und Gemeinschaften die Programme selbstständig veranstalten. Unsere bayerische Freunde interessierten sich für alles, besichtigten die Schule, den Kindergarten, das Kulturhaus, das Freibad, das Schloss unter anderen.

Das erste Treffen war erfolgreich, die Mitglieder der Delegation, so wie des Tóalmás Gemeinderates verbrachten eine schöne Zeit. Wir wussten schon damals, dass es nur der Anfang war. Beim Abschied lud Bürgermeister Günter Gerhard eine Delegation aus Tóalmás im November nach Feldafing ein.

Als Ergebnis dieses Besuches in Feldafing wurde das Programm des nächsten Jahres vereinbart. Diese Vereinbarung beinhaltete unter anderen den wichtigen Punkt, dass die Partnerschaft auf die Bürger und Bürgerinnen der beiden Gemeinden beruht.

Ausserdem lud man uns auf die Münchener Messe ein, die zwischen 1-9 Februar stattfand. Im Frühling 1992 empfangen wir eine 25köpfige Delegation aus Feldafing, um ihnen Tóalmás vorstellen zu können. Im Juni 1992 bekamen die Tóalmás (25 Menschen) eine Einladung nach Feldafing, um das 1250. Jahre Jubiläum von Garathausen mitzufeiern. Auch über den Schüleraustausch konnten wir uns vereinbaren. Unsere bayerische Freunde boten an, 20 Tóalmás Schüler mit Betreuer nach Feldafing einzuladen und bei Gastfamilien unterzubringen. Dann, nachdem die Tóalmás Schüler wieder heimkehren, würden die Tóalmás Familien Schüler aus Feldafing aufnehmen. Seitdem, seit 15 Jahre wird das jährliche Programm jedes Jahr vereinbart. Die gemeinsamen Veranstaltungen waren erfolgreich, die Freundschaft ist Jahr zu Jahr enger geworden, wir konnten miteinander über unsere Probleme offen sprechen, am Anfang mit Hilfe eines Dolmetschers, später schon unsere Jugendlichen halfen uns dabei.

Im Jahre 2006 können wir getrost voraussagen, dass unser Haus auf feste Fundament gebaut wurde; die Beziehung zwischen der Bürgerschaft der beiden Gemeinden ist stark geworden, die Freundschaft wurde vertieft, unsere bayerischen Freunde sind heute Teil unseres Lebens.

Anlässlich des 15. Jubiläum der bayerischen-ungarischen Freundschaft, möchte ich mich bei den Feldafinger und Tóalmás Bürger und Familien, die weder die Mühe noch die Zeit sparten und in den vergangenen 15 Jahren an der Ausbildung und Aufrechterhaltung der Partnerschaft arbeiteten.

Danke gebührt den Mitgliedern der beiden Vereine, die die Aufgabe der Pflege der Freundschaft zwischen den beiden Gemeinden und der Organisation der gemeinsamen Veranstaltungen auf sich nahmen. Danke an die Selbstverwaltungen von Feldafing und Tóalmás, die diese Veranstaltungen finanziell unterstützen. MAGDOLNA KOVÁCS

10

Emlékeim

1990. októberében delegáció érkezett Tóalmásra a bajorországi Feldafingból: Günter Gerhard és három kísérője. Nagy szeretettel fogadtuk a bajor vendégeket, megtörténtek az első lépések a testvérközségi kapcsolat kiépítésére, melyet követett a viszontlátogatás. Ugyanaz év novemberében Kovács Magdolna vezetésével utaztunk a bajorországi Feldafingba. A csodálatos helyen, Münchenről 25 km-re, a Stambergi-tó partján fekvő kisvárost első látásra a szívünkbe zártuk. Barátokhoz éreztünk - meleg fogadtatásban volt részünk. A vendéglátás során a közelebbi kapcsolat kialakításának megbeszélése és a hosszú távú programok egyeztetése történt. Mint ismeretes, a két nép barátsága családi kapcsolatokká szélesedett, melyet minden feldafingi és tóalmási lakos örömmel és testvéri szeretettel ápol.

A közel 16 éves kapcsolat már kiállta az idő próbáját: baráti, testvéri és megbonthatatlan. A kétévenkénti rendezvények felváltva követik egymást: Feldafingban a Magyar Borünnep, Tóalmáson pedig a Bajor Sörfesztivál már fogalomná váltak. Biztosítják gyermekeink és a jövő generációja számára a folyamatos kapcsolat fenntartását, melyből mind a két közösség kultúráját megismerik, ápolni tudják. Az elkövetkező években is biztosított a kapcsolat folyamatosága, melyről Magdika gondoskodik megújult erővel. Ehhez minden segítséget megkap a falu lakosságától, és ennek letéteményese a Feldafing Baráti kör nevű civil szervezet. URBÁN PALI

A nagy utazás...

Nagyon örülök a könyv megjelenésének, mivel általa megelevenedik az a másfél évtized, amely az első feldafingi delegáció látogatása óta eltelt. E sorok írása is kellemes feladat számomra, mert gondolkodásra készítet, és általa filmkockaszerűen peregnék képzeletben a tizenöt év történetének szép emlékei. Nagyon sok van belőlük... A szekrényből előkerülnek a fényképek, a hivatalos levelezések dossziéi, újságokban megjelent riportok, melyek emlékeztetnek a sok színes programra, a programok szervezésébe fektetett sok-sok közös munkára, időre és - kicsit szomorúan - az idő múlására is.

Igen, mert húsz évesen ott voltam az első delegáció megérkezésekor, ahol szerény nyelvtudásommal igyekeztem tolmácsolni a német-magyar tárgyalófelek között. 1993-ban az első gyermekcsereidültetés alkalmával "ifi vezetőként" kísértem a tizenöt fős magyar diáksapattal, majd több év barátkörös tapasztalattal a "hátamban", elnök és vezetőségi tag lettem. Már az első Baráti Kör által szervezett esemény kapcsán is eszembe jut egy vicces sztori - szerintem valaki más biztosan leírja az első vendégek elszállásolásának félreértését - , de én mégis kiemelném a számomra legkedvesebbet, amely aztán az életemet meghatározó eseménnyé, sőt eseménysorozattá nőtte ki magát.

A történet 1999 január végén játszódik, amikor a tóalmási delegáció harmadik tagjaként (Töröcsik Józseffel és Horváth Ildikóval) a minden évben szokásos éves programegyeztetőre utaztam, melynek kapcsán most éppen a tóalmási delegáció utazott Feldafingba, és a rossz idő miatt éppen vonattal. Az utazás jó hangulatban telt, amikor is éppen a mi kocsiunkban, éppen Münchenbe, utazott a történet negyedik szereplője... a Feleségem.

43